

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 31T/20/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2325010825
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislav Kováč
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2025:2325010825.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom Mgr. Stanislavom Kováčom, na hlavnom pojednávaní konanom v Galante dňa 03. decembra 2025, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v Čadci, trvalý pobyt Pezinok, t. č. vo väzbe,

sa uznáva za vinného, že

od apríla 2020 do 14.03.2025 v rodinnom dome na adrese C. XXXX v súvislosti s požívaním alkoholu opakovane fyzicky a psychicky ubližoval svojej družke B. D., ktorej vulgárne nadával, dával facky, bil ju päšťami po celom tele, kopal do rôznych častí tela, vybil jej zuby a vytrhal vlasy,

teda

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie a obmedzuje jej bezpečnosť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas,

čím spáchal

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to mu ukladá

Podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) a § 74 ods. 1 Trestného zákona ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou.

odôvodnenie:

Vznesenie obvinenia bolo obžalovanému oznámené dňa 15.03.2025. Dňa 12.08.2025 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta obžalobu č. 3Pv 109/25/2202 na obžalovaného, ktorú súd prejedal na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 24.09.2025 urobili vyhlásenie, že sa cíti byť nevinný, ľutuje však ich vzájomné škriepky a odmietol vypovedať.

Keďže obžalovaný využil svoje právo nevypovedať, bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho skoršej výpovedi z prípravného konania v postavení obvineného zo dňa 15.03.2025. Vtedy uviedol, že býva v spoločnej domácnosti s družkou B. a ich spoločnou dcérou E.. Poškodená ho poškriabala na krku, aj ona jeho bila, aj on ju bil. K veci sa vyjadri až po vypočutí svedkov.

Svedkyňa a poškodená B. D. (družka obžalovaného) na hlavnom pojednávaní dňa 01.10.2025 uviedla, že s obžalovaným sú spolu vyše 20 rokov, spočiatku to bolo dobré, no posledných 3 až 5 rokov do toho prišiel alkohol a začali sa stále vadiť a biť. Nešlo o intenzívne alebo pravidelné konflikty, no nasledovali po tom, ako sa obžalovaný opil, väčšinou kvôli peniazom. Hádali sa asi 2 krát do týždňa, rýpala do neho kvôli peniazom, obžalovaný musel platiť alimenty ale aj tak jej nejaké peniaze dal. Pracoval na stavbách, robil fušky. Keď je opitý vulgárne jej nadáva, občas ju aj bije, trhal jej vlasy, alebo ju kopol do ruky či nohy, či mala monokel, no nikdy nič také vážne aby musela k lekárovi. mala z toho modriny, kolegovia v práci asi tušili, že z čoho, ale vravela im, že spadla a pod. Na ďalší deň sa pomerili. Niekedy bola pri tom aj ich dcéra, mama či brat. Keď už toho bolo viacej mama alebo naposledy aj dcéra volali políciu. Žiadne jazvy jej nespôsobil, nepamätá si, že by u nich doma bola záchranka. Raz jej mama zavolala záchranku keď sa psychicky zrútila, pretože toho už na ňu bolo veľa, potom bola na protialkoholickom liečení v Záluží. No nesúviselo to s ich vzťahom, ale mala problémy s pitím a pre peniaze. Kým tam bola obžalovaný bol u nich doma, no mama tam potom vypla elektrinu a on šiel k svojej sestre. Bili sa navzájom, aj ona mu vrátila facku alebo ho koplá naspäť. Alkohol si dal keď boli peniaze, teda po výplate či odmene za fušku, možno dva krát do týždňa, ona si dala s ním. Ona sama políciu nikdy nevolala, väčšinou to bola jej mama, ktorá býva vedľa nich. Trestné oznámenie podávala v amoku, chcela ho len vytrestať, nechcela, aby to takto skončilo. Obžalovaný nemohol ísť na protialkoholické liečenie, pretože má dlh na zdravotnom poistení.

Pre podstatné rozpory so skoršou výpoveďou bola prečítaná časť zápisnice o skoršej výpovedi zo dňa 15.03.2025. Obhajoba namietala takýto postup, keďže výpoveď bola urobená pred vznesením obvinenia obžalovanému. Súd sa s týmto nestotožnil, pretože sa jedná o výpoveď vykonanú podľa zákona, po začatí trestného stíhania, ide o skoršiu výpoveď svedkyne v zmysle § 264 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „TP“) a vzhľadom na prítomnosť svedkyne je zachovaný princíp kontradiktórnosti. Svedkyňa k tomu uviedla, že v čase výsluchu bola pod vplyvom alkoholu. Súd preto prehral kamerový záznam jej výpovede, aby mohol vnímať stav svedkyne. Svedkyňa vtedy uviedla, že sú s obžalovaným už 20 rokov, no zo začiatku nebol taký agresívny. Asi po nejakých 7 až 8 rokoch ju začal surovo biť, nadávať jej, trhať vlasy, nevie prečo. Robí to keď si vypije, triezvy to nerobí. Robí to teda podľa toho, ako si vypije, niekedy dva krát do týždňa, niekedy raz za mesiac. Teraz ani nerobil, tak sa to u neho stupňovalo. Aj sa bojí keď má prísť domov, či bude zase opitý. Vulgárne jej nadáva, vlasy jej vytrháva, tresne ju o zem, viackrát ju dokopal až bola modrá, vedľa to potvrdiť mama a brat. Aj tým nadával. U lekára sa nedala ošetriť, bolo jej ho ľúto. Keď potom vytriezvie ani na ňu poriadne nepozrie, asi mu to je ľúto. Minulý rok v máji bola na protialkoholickom liečení, dva týždne v Galanta a mesiac v Záluží. Išla tam po tom, ako jej zas nadával a vyčítal, že pomíňala jeho peniaze. Po návrate domov sa chvíľu držala, no zas do toho spadla pri ňom. On má aj problémy s alimentami a bojí sa, že ho zatvorí. Vážnejšie sa jej stalo, keď ju raz bil a kopal tak padla hlavou na obkladačku a rozbila si ju, má tam jazvu. Aj bola zavolaná záchranka, no nedala si to ošetriť, bolo jej ho ľúto. Mnohokrát mala z bitky tak boľavé rebrá, že sa ani nevedela nadýchnuť. Tiež jej povybíjal sklovinu zo zubov, dokopal jej ústa a hlavu, aj jej mostík vypadol. Zuby sa dala spraviť aby vyzerala ako človek. Keď aj volala policajtov nijak sa to neriešilo. Včera popíjali s dcériným priateľom, oni potom odišla a ostala doma sama s obžalovaným, začali sa vadiť a biť. Aj ona ho doškriabala, on jej trhal vlasy a kopal do krížov, zasa to isté ako predtým. Bránila sa mu vždy. Pred rokmi ju napadol aj na verejnosti ako išla z práce pred drogériou, začala ju kopať, ona potom utekala domov. Z rodiny sa bije iba s ňou, keď ešte bývali u jeho rodiny tak aj s nimi sa bil. Na jej mamu by si nedovolil, len jej nadáva.

Svedkyňa pri výpovedi nevykazovala žiadne známky vplyvu alkoholu, jej prejav je jasný, plynulý, zrozumiteľný a vecný.

Svedkyňa k rozporom uviedla, že sa odmieta vyjadrovať, obžalovaného ľúbi a je jej ľúto, čo na neho povedala, aj tak budú spolu.

Na otázky obhajoby svedkyňa uviedla, že pila pivo a tvrdé, zvykla si vypiť aj sama a potom do obžalovaného rýpala kvôli peniazom, niekedy ho poškriabala či pichla vidličkou. Mávala aj okná. Obžalovaný jej nebránil opustiť obydlie, nezakazoval jej kontakty, je s ním z vlastnej vôle. Necíti sa byť týraná

Obžalovaný k výpovedi svedkyne uviedol, že on s rodičmi nebil. Rozbité čelo mala z toho, že ju sotil a ona spadla, nechcel ju sotiť no aj ona mala vypité.

Svedkyňa E. B. (dcéra obžalovaného a poškodenej, nar. XXXX) na hlavnom pojednávaní dňa 01.10.2025 odmietla vypovedať z dôvodu, že obžalovaný je jej otec. Súd preto za splnenia podmienok podľa § 263 ods. 4 TP prehral kamerový záznam jej výpovede zo dňa 15.03.2025. Vtedy uviedla, že býva v jednej domácnosti s mamou a otcom. Toto sa nestalo po prvý krát, deje sa to už veľa krát, ale toto bolo už aj na ňu veľa. Vkuse k nim chodili policajti, mama to už neriešila, aj minulý mesiac boli. Mala asi 12 rokov keď začal mamu biť, aj ju a škaredo im nadával. Teraz ako mama došla z práce došiel k nej, začal jej hnusne nadávať, chytil ju za vlasy a začal ju biť. Ako dostane obžalovaný výplatu 15., tak sa začnú biť. Policajti u nich boli aj tri krát do mesiaca. A. sa mu aj bránila, aj ho zbila, ale nie tak on ju. V poslednom období už u nich boli policajti aj 5 krát za mesiac. Aj bola od nich odsťahovaná minulý rok, ale mama jej stále volala, že ju bije. Včera ako odchádzali s priateľom tak ešte vravela rodičom, že nie že sa budú biť, no za pol hodiny jej už mama volala, aby došli, že ju bije. Zavolala tam políciu. Otec bežne ako došiel z práce dal mame peniaze a šiel do šenku, potom si to vybil na mame. Niekedy aj z ničoho-nič jej začal chytať vlasy, biť, škrtiť. Keď bývali v Pezinku bil mamu tak, že jej museli na hlave zašivať ranu. Raz ju tiež dobil pred drogériou, mala z toho úplne opuchnutú hlavu.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne uviedol, že je to pekne naučený text od matky, väčšina z toho nie je pravda, veď rozpráva veci z času, keď mala 3 roky, to si nemôže pamätať. Jej priateľ sedí za drogy.

Svedok F. D. (brat poškodenej) na hlavnom pojednávaní dňa 19.11.2025 uviedol, že obžalovaného pozná od svojich 6 rokov, keď začal chodiť s jeho sestrou. Bývajú vedľa seba a všetko je od nich počuť. Obžalovaný so sestrou sa často hádali, časom sa to stupňovalo, bolo to asi každé tri týždne. Bol za tým alkohol a peniaze. Občas sa aj pobili, raz mala sestra z toho rozbitú hlavu, no bitky nevidel. Raz sa nervovo zrútila kvôli alkoholu a bola potom hospitalizovaná.

Pre podstatné rozpory so skoršou výpoveďou bola prečítaná časť zápisnice o skoršej výpovedi zo dňa 15.03.2025. Vtedy uviedol, že viac krát videl ako obžalovaný bije sestru päšťami a kopancami. Napríklad keď oslavoval 25 rokov u nich na dvore (svedok nar. XXXX – pozn. súdu), tak obžalovaný chytil sestru za vlasy, hodil ju o zem, začal kopať a udierať päšťou a za vlasy ju vláčil po dvore. On sa jej zastal a pobil sa s obžalovaným. Okrem toho viac krát s mamou nabehli do vnútra a dávali ho do sestry preč, alebo ju raz našiel sused pred drogériou dokopanú, hrču mala cez oko. Predtým si čelo rozbila čo ju zhodil na kachličku, ona má toľko rán na hlave že by bola zašívaná každý týždeň.

Svedok k rozporom uviedol, že je pravda, že sa pochytili na jeho narodeninách, a bitky u nich doma nevideli, len potom došli. Obžalovaný so sestrou si robia vzájomne zle kvôli alkoholu.

Svedkyňa G. D. (matka poškodenej) na hlavnom pojednávaní dňa 19.11.2025 uviedla, že s obžalovaným sa poznajú cez 20 rokov, teda odkedy je s jej dcérou. Bývajú vedľa nej, spočiatku ich navštevovala, no odkedy začali tieto ich zvady tak už tam nechodí. Obaja si ľúbia vypiť, zvrtilo sa to možno v roku 2010. Pri bitkách nebola, videla len ich následky, keď sa dcéra prišla k nej dať ošetriť. Hádky však bolo počuť často, vulgárne si nadávali, búchali s nábytkom. Dcéra z toho mávala rozbité čelo, modriny na nohách, na rukách. Poslednú dobu sa to naakumulovalo, policajti tam boli snáď každé 2 týždne. Zlé to bolo odkedy dcéra prišla z protialkoholického liečenia v lete minulého roku.

Pre podstatné rozpory so skoršou výpoveďou bola prečítaná časť zápisnice o skoršej výpovedi zo dňa 15.03.2025. Vtedy uviedla, že raz dávno volali na nich aj políciu, aj sa hádajú, aj sa bijú. On ju bije ako chlapa, aj keď tam bola tak ju začal kopať hlava-nehlava. Vlasy jej trhal až mala na hlave lysiny. Aj v dedine na verejnosti ju zbil, susedia ju museli zachrániť.

Svedkyňa k rozporom uviedla, že je to pravda, len si na to teraz nespomenula.

Svedok k rozporom uviedol, že je pravda, že sa pochytili na jeho narodeninách, a bitky u nich doma nevideli, len potom došli. Obžalovaný so sestrou si robia vzájomne zle kvôli alkoholu.

Svedkyňa A. B. (sestra obžalovaného) na hlavnom pojednávaní dňa 03.12.2025 uviedla, že u obžalovaného v domácnosti to bolo ako v cirkuse, keď si vypili tak sa bili aj tri dni. Inak sú však

slušní ľudia, chodia do práce. Keď nepijú sú ako hrdličky. V stíhanom období nežila s nimi v spoločnej domácnosti ani pri nich, boli v kontakte.

Znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých Mgr. Mariana Ťapušíková oboznámila na hlavnom pojednávaní dňa 29.10.2025 znalecký posudok č. 20/2025 zo dňa 26.06.2025, v rámci ktorého vykonala aj vlastné psychologické vyšetrenie poškodenej. Osobnosť poškodenej vyhodnotila ako slabšie difencovanú, užšieho formátu a egocentricky nastavenú s nízkou decentráciou, menej funkčnou spätnoväzebnou kontrolou viazanou s nízkou mierou introspekcie, slabou sebareguláciou a obmedzenou šírkou prežívania. Regulácia prostredníctvom rozumových zložiek funguje slabšie. Jej emotivita je plytká, egocentrizovaná, v záťaži má sklon k afektívnym reakciám neraz až primitívneho a výbušného charakteru, môže byť výrazné najmä v stavoch opitosti. V životnou fungovaní je prítomná vysoká miera stereotypii a rigidity, jej vzorce správania sú hlboko fixované, nedokáže dostatočne flexibilne reagovať na zmeny. Tendencie prenechávať zodpovednosť za zásadný vývoj diania a za riešenia na iných, pri nespokojnosti s vývinom situácie prechádza do opozičných postojov, ponecháva si zadné dvierka s bagatelizačnými postojmi. Intelektové a pamäťové schopnosti sa nachádzajú v pásme širšej normy. Poškodená je schopná adekvátne vnímať, uchovávať a reprodukovať prežitú udalosť, v dôsledku osobných faktorov je však jej všeobecná psychologická vierohodnosť mierne znížená. U poškodenej neboli konfabulácie, manifestovala sa však u nej tendencia k bagatelizácii a skresľovaniu podávaných informácií. Správaním obžalovaného vzhľadom na jeho intenzitu a hrubosť mohlo byť poškodenej spôsobované fyzické utrpenie a psychický diskomfort, avšak týmto konaním nedošlo k pretrvávajúcej zmene psychického stavu poškodenej. Neboli u nej identifikované znaky syndrómu týranej osoby ani postraumatickej stresovej poruchy. Z psychologického hľadiska sa jedná o konfliktné domáce násilie s obojstranným, nevyváženým, zastúpením, na strane partnera dlhý čas trvajúce, eskalujúce hrubé ataky. Riziko tragického vyústenia pri pretrvávajúcom životnom štýle je vysoké.

Znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria MUDr. Mário Straka oboznámil na hlavnom pojednávaní dňa 29.10.2025 znalecký posudok č. 116/2025 zo dňa 08.07.2025, v rámci ktorého vyšetril poškodenú. U poškodenej nezistil posttraumatickú stresovú poruchu ani inú duševnú poruchu či chorobu.

Podľa zápisnice o prehliadke tela poškodenej B. D. s fotodokumentáciou zo dňa 14.03.2025 o 22.50 hod. boli vyhotovené fotografie zranení poškodenej. Na fotografiách je zachytená zahojená jazva na čele ako aj na temene hlavy poškodenej a škrabanec na šiji.

Podľa zápisnice o prehliadke tela obžalovaného s fotodokumentáciou zo dňa 15.03.2025 o 22.50 hod. boli vyhotovené fotografie zranení obžalovaného. Na fotografiách je zachytený škrabanec na líci, na hrdle a ľavej strane krku obžalovaného, ako i oder na pravom lakti.

Podľa lekárskej správy bola poškodená hospitalizovaná na II. psychiatrickom oddelení PN Veľké Zálužie od 21.05.2024 do 02.07.2024. Dňa 07.05.2024 bola prijatá cestou RZP na PO GA pre poruchy správania v ebriete, trhanie vlasov, hrýzla sa v afekte. Po detoxifikácii vyjadrila záujem pokračovať v protialkoholickom liečení. Pacientka uvádza, že dlhodobo žije v disharmonickom vzťahu, partner pije a je agresívny, alkoholom utľmovala bitie.

Podľa rozhodnutia Okresného úradu Galanta č. OU-GA-OVVS-2020/007754-007 zo dňa 21.12.2020, právoplatné 01.02.2021, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch tým, že dňa 03.03.2020 v čase okolo 14.15 hod. na adrese C. XXXX počas hádky sotil poškodenú, následkom čoho spadla na zem a udrela si hlavu, čím spôsobil povrchové poranenie vlasatej časti hlavy a otras mozgu, za čo mu bola uložená pokuta 30 €.

Súd odmietol návrh obžaloby na vykonanie dôkazov prečítaním uznesenia krajského súdu o vzatí obžalovaného do väzby, príkazu na prijatie do väzby a uznesenia krajského súdu o zamietnutí sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu o neprepustení z väzby, pretože ide o procesné rozhodnutia súdov ktoré nemajú ako prispieť k náležitému objasneniu veci.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne. Je priam fascinujúce, ako presne zodpovedala výpoveď poškodenej, učená na hlavnom pojednávaní, zisteniam znaleckého posudku A. H., vypracovaného 3 mesiace predtým. Presne v zmysle týchto zistení sa u poškodenej prejavili, v dôsledku narušenia stereotypu väzbou a trestným stíhaním obžalovaného a s tým súvisiacimi zmenami v jej živote, sklony k bagatelizácii správania obžalovaného, pričom sama verbalizovala nespokojnosť s vývinom situácie, keď je obžalovaný vo väzbe. Práve v jej výpovedi na hlavnom pojednávaní sa plne prejavila znalkyňou konštatovaná znížená vierohodnosť v dôsledku osobných faktorov, a to narušením stereotypu spolužitia s obžalovaným, od ktorého je emočne závislá, ako demonštrovala aj pred súdom deklaráciami o jej láske. Poškodená navyše rozpory medzi jednotlivými výpoveďami vysvetľovala svojou opitosťou pri výsluchu, čo súd primälo k prehratiu kamerového záznamu z tohto výsluchu, na ktorom pôsobila úplne triezvo. Následne tieto rozpory vysvetľovala, že bola v amoku, avšak žiadne takéto rozrušenie na jej výpovedi nie je badať, ako i tým, že si vymýšľala, bez uvedenia toho, v čom si konkrétne mala vymýšľať, keďže odmietla odpovedať na otázky v tomto smere. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní bola učená v úmysle pomôcť obžalovanému, od ktorého je stále citovo závislá a jeho väzba predstavujú závažné narušenie jej stereotypu a potrebu vyrovnávať sa so zmenami, na ktoré reaguje bagatelizačnými postojmi.

Naproti tomu ich spolužitie ako ho poškodená opísala v prípravnom konaní bolo potvrdené aj výpoveďami ostatných svedkov, a to ich dcéry E., ale aj vedľa žijúcich svedkov F. a G. D., či lekáorskými správami, prehliadkami tela a rozhodnutiami o priestupkoch. Z týchto dôkazov mal súd preukázané značne dysfunkčné spolužitie obžalovaného s poškodenou, poznačené škodlivým, častým a pravidelným požívaním alkoholu. Pod jeho vplyvom následne vznikali hádky, v rámci ktorých obžalovaný vulgárne nadával poškodenej a využíval svoju fyzickú prevahu, aby jej fyzicky ubližoval a spôsobil bolesť bitím, kopaním, vytrhávaním vlasov, pričom v rámci úderov do hlavy jej značne poškodil aj zuby.

Súd v tejto súvislosti pripomína, že s účinnosťou od 01.01.2016 nie je znakom skutkovej podstaty stíhaného trestného činu podľa § 208 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „TZ“) samotný pojem „týranie“, preto dokazovanie ohľadom toho, čo predstavuje týranie, je bezpredmetné. Obhajoba v tomto smere poukazovala na ustálenú súdnu prax a znenie komentárov, ktoré sa však nevzťahujú na aktuálnu právnu úpravu stíhaného trestného činu, ale k predchádzajúcemu zneniu TZ pred 01.01.2016. Rozhodnutia iných súdov v iných konaniach predstavujú individuálne právne akty, ktoré nie sú všeobecne záväzné, preto nemá súd dôvod, ani nie je oprávnený, sa s nimi vysporiadať. Trestný čin je spáchaný naplnením jeho znakov vyjadrených v skutkovej podstate, pričom na naplnenie stíhaného trestného činu musí byť preukázané spôsobovanie fyzického alebo psychického utrpenia niektorým z konaní uvedených v § 208 TZ. Nie sú potrebné odborné znalosti na konštatovanie, že facky, údery, kopance, vytrhávanie vlasov či vybitie zubov, ktoré boli učené jedine za účelom spôsobovať obeti bolesť, predstavujú spôsobovanie fyzického utrpenia, a sprevádzanie týchto útokov vulgárnymi nadávkami, prenesenie týchto útokov na verejnosť či chodenie do práce so znakmi po bitke spôsobujú psychické utrpenie. Tieto boli spôsobované opakovane a dlhodobo, v zmysle vyjadrení poškodenej vždy keď boli doma peniaze, za ktoré bolo možné nakúpiť alkohol, teda aspoň raz za mesiac, avšak inokedy aj dva razy za týždeň, pričom v poslednom čase sa začala situácia zhoršovať a stupňovať, ako uviedli viacerí svedkovia. V konaní obžalovaného je teda prítomná opakovanosť a istá pravidelnosť, ako aj eskalácia v poslednom čase, zrejme súvisiaca s jeho nezamestnanosťou.

Obrana obžalovaného spočívala v spochybnení výpovede svedkyne E. B., ktorú označil za neučenú. Svedkyňa však vypovedala ani nie deň po jeho zadržaní, čo neposkytuje priestor na naučenie a presvedčivé podanie neučeného textu, jej výpoveď je zaznamenaná na kameru a vypovedá plynule, jasne a bez logických rozporov, ktoré by naznačovali fabuláciu. Svedkyňa je dcérou obžalovaného a je to výpovedné o vzťahu otca voči svojej dcére, keď hu ihneď obviní zo sprisahania voči sebe.

Obhajoba kládla svedkom otázky aj ohľadom možnosti poškodenej odísť od obžalovaného. Keďže obmedzovanie osobnej slobody nepredstavuje žiadny zo znakov stíhaného trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 TZ, a skutková veta tiež neobsahovala znaky skutkovej podstaty trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 TZ, súd túto líniu dokazovania považoval za bezpredmetnú.

Ani spôsobenie posttraumatickej poruchy, syndrómu týranej osoby či iného traumatického následku, nie sú vyžadované na naplnenie znakov skutkovej podstaty stíhaného trestného činu. Uvedené následky môžu predstavovať ťažkú ujmu na zdraví pre potreby kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 208 ods. 3 písm. a) TZ, avšak tieto následky neboli preukázané a ani uvádzané v obžalobe.

Čo sa týka iniciácie hádok, toto je samo o sebe pre posúdenie trestnosti konania obžalovaného bezpredmetné. Keď niekto svojim konaním naplní znaky skutkovej podstaty trestného činu, tak ho spácha, bez ohľadu na to „kto s tým začal“. Každá akcia má za následok reakciu a týmto postupom by sme dostali akurát tak k zodpovednosti aristotelovského Prvotného Hýbateľa, ktorým začalo všetko. Ako však už súd uviedol, v trestnom konaní sa dokazuje, či sa skutok stal, či ho spáchal obžalovaný a či ten svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu. Konanie, ktoré inak napĺňa znaky niektorého trestného činu, nie je trestným činom iba v prípade, ak sú prítomné okolnosti vylučujúce protiprávnosť činu uvedené v § 24 a nasl. TZ. Žiadna takáto okolnosť v konaní preukázaná nebola, pričom obhajobou uvádzaná „vzájomnosť“ správania obžalovaného a poškodenej takouto okolnosťou nie je. Rovnako keby na sa seba navzájom vystrelili dvaja ľudia, nezbavovala by ich len táto skutočnosť trestnej zodpovednosti, ktorú každý nesie za svoje činy. V konaní obžalovaného súd taktiež nezhliadol naplnenie podmienok nutnej obrany. Aj keď obhajoba eufemisticky naznačovala primeranosť správania obžalovaného, z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že poškodená bola surovo bitá obžalovaným, a nie naopak. Obžalovaného nikto nikdy nevidel dobitého, modrého, s monoklom, s vybitými zubami či s vytrhanými vlasmi, čiže útoky poškodenej museli byť násobne nižšej intenzity ako tie, čo musela znášať. Preto ak aj bitka obžalovaným mala byť reakciou na nejaké konanie poškodenej, táto reakcia bola zjavne neprimeraná hrozacej ujme v podobe škrabanca či buchnutia od rádovo slabšej ženy.

Pri predmetnom zločine sa jedná o hromadný trestný čin, ktorý sa skladá z viacerých činov, ktoré samostatne nie sú trestnými činmi. Súd preto upravil skutkovú vetu obžaloby, ktorá kostrbato z páchania skutku vymedzovala spáchanie jedného priestupku. Uvedené nepredstavuje porušenie zásady nie dvakrát o tej istej veci, keďže obžalovaný bol priestupkový postihnutý za konanie naplňajúce znaky priestupku, ktoré samo o sebe nenapĺňalo znaky trestného činu, a bolo iba súčasťou hromadného trestného činu, za ktorý bol obžalovaný odsúdený. Na základe výpovedí mal súd preukázané obdobie páchania trestnej činnosti aspoň v rozsahu uvedenom v obžalobe, čo predstavuje po zohľadnení intenzity a pravidelnosti bitia páchanie činu po dlhší čas, pričom k skončeniu páchania trestného činu došlo až vzatím obžalovaného do väzby a teda faktickým zabránením v pokračovaní páchania trestného činu.

Takto zistený skutkový stav veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu trestného činu, i jeho konkrétne spáchanie, boli na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia dôkazov týkajúcich sa skutkových zistení dospel súd k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku, že ho spáchali obžalovaní a tak svojim konaním naplnili vyššie uvedené zákonné znaky trestného činu.

V odpise registra trestov má obžalovaný 6 záznamov, z roku 2002 odsúdenie pre trestný čin podľa § 247 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „starý TZ“) na podmienený trest odňatia slobody, v ktorom sa osvedčil, z roku 2003 odsúdenie pre trestný čin podľa § 251 ods. 1 písm. a) starého TZ na podmienený trest odňatia slobody a ochranné liečenie protitoxikomaniacké, z roku 2006 pre prečin podľa § 247 ods. 2 písm. a) starého TZ na podmienený trest odňatia slobody, v ktorom sa osvedčil, v roku 2009 pre prečin podľa § 207 ods. 1 TZ na podmienený trest odňatia slobody, v ktorom sa osvedčil, v roku 2010 pre prečin podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) TZ na nepodmienený trest odňatia slobody, z ktorého bol podmiennečne prepustený a osvedčil sa, a z roku 2022 pre prečin podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) TZ na podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou do 01.07.2025, bez záznamu o osvedčení. V ústrednej evidencii priestupkov k 14.03.2025 má obžalovaný 6 záznamov, z ktorých 5 sa týka priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu spáchaných na poškodenej, naposledy 18.02.2025.

Podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, znalca MUDr. Maroša Uhrina č. 45/2025 zo dňa 08.05.2025 je obžalovaný závislý na alkohole a odporúča mu nariadiť protialkoholické liečenie ústavnou formou. Z hľadiska psychiatrického neobjektivoval dôvody

pre skúmanie duševného stavu obžalovaného ani okolnosti, ktoré by mohli mať podstatný vplyv na jeho vnímanie a schopnosť vypovedať.

Súd mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody od 7 rokov do 15 rokov. U obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu a zistil 1 priťažujúcu okolnosť – bol už za trestný čin odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/16/2022 zo dňa 30.06.2022 a 1 ďalším rozhodnutím, na ktoré sa prihliada.

V zmysle § 34 ods. 6 TZ musel súd ukladať trest odňatia slobody. Po zohľadnení postoja obžalovaného ku skutku, ktorý zjavne považuje za normálny vzorec správania, jeho doterajšieho života, odsúdení, skutočnosti, že sa časti skutku dopúšťal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a pomeru a miery závažnosti priťažujúcich okolností mu súd uložil trest v dolnej tretine trestnej sadzby.

Keďže obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, zaradil ho súd na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný spáchal trestný čin v dôsledku svojej závislosti od alkoholu, preto mu súd uložil ochranné liečenie, vzhľadom na uložený nepodmienečný trest odňatia slobody ústavnou formou.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 TP). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 TP).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ TP) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 TP),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b/ TP), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 TP); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 TP),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 TP).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 TP).